

Making Things Clear

I. The Initial Sequence of Events

A. The Challenge

במדבר פרק טז:א-ג

ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן ויקמו לפני משה ואנשים מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי־שם ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אלהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדשים ובתוכם יקוק ומדוע תתנשא על־קהל יקוק

And Korach, son of Izhar son of Kohat son of Levi, separated himself, along with Datan and Aviram sons of Eliav, and On son of Pelet—descendants of Reuven— And they stood before Moshe, together with two hundred and fifty from the Children of Israel, chieftains of the community, chosen in the assembly, men of repute.

And they gathered together against Moshe and Aharon and said to them, “You have gone too far! For all the community are holy, all of them, and HaShem is in their midst. Why then do you raise yourselves above HaShem’s congregation?”

B. The Response

במדבר פרק טז:ג-יא

וישמע משה ויפל על־פניו וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בקר וידע יקוק את־אשר־לו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר־בו יקריב אליו ואת עשו קח־לכם מחתות קרח וכל־עדתו ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יקוק מחר והיה האיש אשר־יבחר יקוק הוא הקדוש רב־לכם בני לוי ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי המעט מכם כי־הבדיל אלקי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את־עבדת משכן יקוק ולעמד לפני העדה לשרתם ויקרב אתך ואת־כל־אחריך בני־לוי אתך ובקשתם גם־כהנה לכן אתה וכל־עדתך הנעדים על־יקוק ואהרן מה־הוא כי תלוננו [תלינו] עליו

II. When and Why: A Debate

אבן עזרא במדבר טז:א

ויקח קרח. זה הדבר היה במדבר סיני כאשר נתחלפו הבכורים ונבדלו הלויים כי חשבו ישראל שמשה אדונינו עשה מדעתנו לתת גדולה לאחיו גם לבני קהת שהם קרובים אליו ולכל בני לוי שהם ממשפחתו והלויים קשרו עליו בעבור היותם נתונים לאהרן ולבניו וקשר דתן ואבירם בעבור שהסיר הבכורה מראובן אביהם ונתנה ליוסף אולי חשדוהו בעבור הושע משרתו גם קרח בכור היה כי כן כתוב. ודגל ראובן חונה בנגב וקרח בנגב המשכן כי הוא מבני קהת ואלה נשיאי העדה היו בכורים והם היו מקריבים את העולות על כן לקחו מחתות והראיה על זה הפירוש מופת המטה שראו כל ישראל כי השם בחר שבט לוי תחת

הבכורים על כן כתוב ותכל תלונתם כי התלונה על זה היתה. גם אמר משה כי לא מלבי בעבור שחשדוהו כי מלבו עשה ועוד לא ה' שלחני בשליחות הזה כי כבר האמינו בו כל ישראל ועוד ראינו גמורה כי כל העדה כלם קדושים וזה רמז לבכורים שהם קדושים כי כן כתוב קדש לי כל בכור והם היו הכהנים הנגשים אל ה' והם עיקר כל העדה

Ibn Ezra: 1. Out of order: Occurs immediately after Hashem chooses the Leviim to replace the bechorim 2. Korach is a Levi, but also first born-so appropriate as leader of bechorim who resent loss of privileges to Moshe's relatives, the Leviim 3. Joined by Datan and Aviram of Reuven, who resent loss of first-born privileges to Yosef (additional suspicion that Yehoshua's tribe, Ephraim, is being favored) 4. Joined by Leviim frustrated by subordination to Aharon and the Kohanim.

רמבן במדבר טז:

זוה מדעתו של רבי אברהם שהוא אומר במקומות רבים אין מוקדם ומאוחר בתורה לרצונו וכבר כתבתי (לעיל ט א) כי על דעתי כל התורה כסדר זולתי במקום אשר יפרש הכתוב ההקדמה והאחר וגם שם לצורך ענין ולטעם נכון אבל היה הדבר הזה במדבר פארן בקדש ברנע אחר מעשה המרגלים והנכון בדרש שכנס קרח על נשיאות אלצפן כמאמר רבותינו (תנחומא קרח א) וקנא גם באהרן כמו שנאמר ובקשתם גם כהונה ונמשכו דתן ואבירם עמו ולא על הבכורה כי יעקב אביהם הוא אשר נטלה מראובן ונתנה ליוסף אבל גם הם אמרו טענתם להמיתנו במדבר (פסוק יג) ולא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו (פסוק יד) והנה ישראל בהיותם במדבר סיני לא אירע להם שום רעה כי גם בדבר העגל שהיה החטא גדול ומפורסם היו המתים מועטים ונצלו בתפלתו של משה שהתנפל עליהם ארבעים יום וארבעים לילה והנה היו אוהבים אותו כנפשם ושומעים אליו ואלו היה אדם מורד על משה בזמן ההוא היה העם סוקלים אותו ולכן סבל קרח גדולת אהרן וסבלו הבכורים מעלת הלויים וכל מעשיו של במשה אבל בבואם אל מדבר פארן ונשרפו באש תבערה ומתו בקברות התאוה רבים וכאשר חטאו במרגלים לא התפלל משה עליהם ולא בטלה הגזרה מהם ומתו נשיאי כל השבטים במגפה לפני ה' ונגזר על כל העם שיתמו במדבר ושם ימותו אז היתה נפש כל העם מרה והיו אומרים בלבם כי יבואו להם בדברי משה תקלות ואז מצא קרח מקום לחלוק על מעשיו וחשב כי ישמעו אליו העם וזה טעם להמיתנו במדבר אמרו הנה הבאת אותנו אל המקום הזה ולא קיימת בנו מה שנדרת לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש כי לא נתת לנו נחלה כלל אבל נמות במדבר ונהיה כלים שם כי גם זרענו לא יצאו מן המדבר לעולם ויבטל מן הבנים מה שנדרת להם כאשר נתבטל מן האבות וזה טעם תלונתם הנה במקום הזה אחר גזרת המרגלים מיד והקרוב כי היו אלה הנקהלים כולם בכורות כי על כן חרה להם על הכהונה ולכך אמר להם משה שיקחו מחתות כמנהגם הראשון ויתגלה הדבר אם יבחר השם בהם או בכהנים :

Ramban: 1. The Torah is never out of order unless so specified in the text; happens now after *Chet Hameraglim* 2. Also agrees on various motives 3. Korach is angered by the nesit of Eltzaphan and Aharon 3. Datan and Aviram are pulled along in general complaints about the situation 4. Most important point: Now, after all events that follow departure from Sinai, culminating in the *Chet Hameraglim*-Moshe is vulnerable in the court of public opinion.

III. Digging Deeper

- רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יקוק ומדוע תתנשאו על-קהל יקוק
 Right and wrong, relationship vs role
- כל העדה כולם קדושים לכל העדה כולה קדושה
- **מדרש רבה במדבר יח:ב**
 קפץ קרח ואמר למשה טלית שכלה תכלת מהו שתהא פטורה מן הציצית, אמר לו חייבת בציצית. אמר לו קרח טלית שכלה תכלת אין פוטרת עצמה, ארבעה חוטין פוטרות אותה. בית מלא ספרים מהו שיהא פטור מן המזוזה, אמר לו חייב במזוזה, אמר לו, כל התורה כלה מאתים ושבעים וחמש פרשיות אינה פוטרת את הבית, פרשה אחת שבמזוזה פוטרת את הבית
 Korach's questions according to the Midrash: Does an tallit that is entirely techeilet need techeilet? Does a house full of Torahs need a mezuzah?
- **Rabbi Joseph Soloveitchick**
 Today, many individuals claim the right to exercise their own common sense in determining the relevance and format of contemporary Judaism, despite the fact that they are hardly Biblical and Talmudic scholars. Synagogue ritual committees and popular magazine articles debate the continued usefulness of various religious practices and explore the possibilities of reformulating Judaism in line with modern thought. These self-styled "poskim [halachic authorities]" concede their lack of formal training in Jewish texts and sources, but they insist nonetheless on their right to decide fundamental religious questions on the basis of "common sense."
 Today, reasonable people concede the authority of mathematicians, physicists, and physicians in their areas of expertise, and would not think of challenging them merely on the basis of common sense. Why, then, are so many well-intentioned people ready to question the authority of the Torah scholar, the *lamdan*, in his area of specialized knowledge?
- בקר וידע: בקר \ערב
- What's missing in the transition from challenge to response? The phenomenon repeats

במדבר פרק טז: כח-לה

ויאמר משה בזאת תדעון כי-יקוק שלחני לעשות את כל-המעשים האלה כי-לא מלבי אם-כמות כל-האדם ימתון אלה ופקדת כל-האדם יפקד עליהם לא יקוק שלחני ואם-בריא יברא יקוק ופצתה האדמה את-פיה ובלעה אתם ואת-כל-אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את-יקוק ויהי ככלתו לדבר את כל-הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-בתיהם ואת כל-האדם אשר לקרח ואת כל-הרכוש וירדו הם וכל-אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל-ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן-תבלענו הארץ ואש יצאה מאת יקוק ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

And Moshe said, "By this you shall know that it was HaShem who sent me to do all these things; that they are not of my own devising:

If these men die as all men do, if their lot be the common fate of all mankind, it was not HaShem who sent me.

But if HaShem brings about something unheard-of, so that the ground opens its mouth and swallows them up with all that belongs to them, and they go down alive into Sheol, and you shall know that these men have spurned HaShem."

And when he finished speaking all these words when the ground under them burst asunder, and the earth opened its mouth and swallowed them up with their households, all Korach's people and all their possessions.

And they went down alive into Sheol, with all that belonged to them; the earth closed over them and they vanished from the midst of the congregation.

All Israel around them fled at their sound, for they said, "The earth might swallow us!"

And a fire went forth from HaShem and consumed the two hundred and fifty men offering the incense.

- What gives Moshe the right to "push God's hand in this case?"
 Different views on וישמע משה ויפל על-פניו
 Does the nature of halachic process and halachic authority determine the nature of Moshe's response?
- The symbol for the moment? קטרת:

IV. A Final Miracle: Why is this Necessary? A Transitional Moment? The Road Ahead...

במדבר יז:טז-כח

וידבר יקוק אל-משה לאמר
 דבר אל-בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות
 איש את-שמו תכתב על-מטהו
 ואת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם
 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה
 והיה האיש אשר אבחר-בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את-תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם
 וידבר משה אל-בני ישראל ויתנו אליו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים
 עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
 וינח משה את-המטת לפני יקוק באהל העדת
 והיה ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח מטה-אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים
 ויצא משה את-כל-המטת מלפני יקוק אל-כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו
 ויאמר יקוק אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני-מרי ותכל תלונתם מעלי ולא
 ימתו

ויעש משה כאשר צוה יקוק אתו כן עשה
ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו
כל הקרב הקרב אל-משכן יקוק ימות האם תמנו לגוע

יקוק spoke to Moshe, saying:

Speak to the Israelite people and take from them—from the chieftains of their ancestral houses—one staff for each chieftain of an ancestral house: twelve staffs in all. Inscribe each one's name on his staff, there being one staff for each head of an ancestral house; also inscribe Aharon's name on the staff of Levi.

Deposit them in the Tent of Meeting before the Pact, where I meet with you.

The staff of the candidate whom I choose shall sprout, and I will rid Myself of the incessant mutterings of the Israelites against you.

Moshe spoke thus to the Israelites. Their chieftains gave him a staff for each chieftain of an ancestral house, twelve staffs in all; among these staffs was that of Aharon.

Moshe deposited the staffs before יקוק, in the Tent of the Pact.

The next day Moshe entered the Tent of the Pact, and there the staff of Aharon of the house of Levi had sprouted: it had brought forth sprouts, produced blossoms, and borne almonds.

Moshe then brought out all the staffs from before יקוק to all the Israelites; each identified and recovered his staff.

יקוק said to Moshe, "Put Aharon's staff back before the Pact, to be kept as a lesson to rebels, so that their mutterings against Me may cease, lest they die."

This Moshe did; just as יקוק had commanded him, so he did.

But the Israelites said to Moshe, "Lo, we perish! We are lost, all of us lost!

Everyone who so much as ventures near יקוק's Tabernacle must die. Alas, we are doomed to perish!"